

մառօտիւ դնել, վասն զի ասոնք սերտ կապուած են Յովհ. Խուլ եւ ժամանակակից Զաքարիա Վանեցի Պատրիարքաց գործունէութեան հետ:

Գրիգոր Վ. Կեսարացւոյ եղբօրորդւոյն՝ Յակոբ երիցո՛ւ մէկ յիշատակարանին համեմատ, որ սպազրուած է Բաբգէն Վ. ի «Կոլտ» ին մէջ (էջ 79) եւ որմէ երկու օրինակ՝ մին իսկագիր Յակոբ երիցու, կը գտնուի Վիեննայի Մխիթ. Հարց մատենադարանը (թ. 574, 593), Գրիգոր Վ. Կեսարացի աշակերտ էր Սրապիոն Եպիսկոպոսի Ուռհայեցւոյ, որմէ 1595ին վարդապետական գաւազան առած է Տիգրանակերտի մէջ Տէր Ազարիա Սոյ կաթողիկոսին ժամանակ († 2 Յունիս 1601): Պոլիս գացած է Երուսաղեմայ վանաց պարտքին համար, անշուշտ 1601ի սկիզբները, ուր տեղ անոր իմաստութիւնը եւ «խոշոր վարքն ճգնաւորութեան» տեսնելով՝ ամէնքը միաբան զինք Պատրիարք ընտրեցին փոխանակ Յովհ. Վ. Խուլի, եւ Էջմիածին ուղարկեցին՝ որ Եպիսկոպոս ձեռնադրուի: Գրիգոր Վ. հասաւ Եւգոկիա, ուր տեսնելով որ Զալալիներու ապստամբութեան պատճառաւ անկարելի է յառաջանալ, Սիս գնաց Յովհաննէս Անթափցի կաթողիկոսին (ընտրեալ 1601ին կամ 1602ին) որ Վահկայ գղեակը կը նստէր: Գր. Վ. 1602 Մայիս 29ին հասաւ Սիս, եւ կաթողիկոսէն ձեռնադրուեցաւ Եպիսկոպոս եւ առաջնորդ Կ. Պոլսոյ: Յունիս 28ին մեկնեցաւ անկէ եւ եկաւ Պոլիս ժամանակ մը որդրութիւններ գործ-